

Rok 1917.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozestana dnia 27. stycznia 1917.

Treść: (M^o 29.—31.) 29. Rozporządzenie, w sprawie zajęcia i dostawy skórek owczych, jagnięcych i kozich oraz odpadków konfekcyjnych, tudzież w sprawie zakazu strzyżenia nieżywych zwierząt. — 30. Rozporządzenie, w sprawie obrotu surowymi skórmi świńskimi. — 31. Rozporządzenie, w sprawie ustanowienia najwyższych cen dla skór świńskich.

29.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 26. stycznia 1917,

w sprawie zajęcia i dostawy skórek owczych, jagnięcych i kozich oraz odpadków konfekcyjnych, tudzież w sprawie zakazu strzyżenia nieżywych zwierząt.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274 i §§ 24. i 27. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236, zarządza się, co następuje:

Zajęcie skórek owczych, jagnięcych i kozich oraz odpadków konfekcyjnych.

§ 1.

Istniejące w czasie wejścia niniejszego rozporządzenia w życie jakoteż później przybywające zapasy surowych skórek owczych, jagnięcych i kozich (świeżych, solonych lub wysuszonych), tudzież odpadków garbowanych skórek owczych, jagnięcych i kozich, powstających przy konfekcji futer, zajmuje się na cele wojenne. Z tego powodu zakazuje się wszelkiego poszczególnego roz-

porządzania tymi zapasami, tudzież wszelkiego poboru z tych zapasów, o ile to w następujących przepisach nie jest wyraźnie dozwolone (§ 2., ustęp drugi). Ministerstwo handlu może zezwolić na wyjątki od tego postanowienia.

Zajęcie nie rozciąga się na zapasy, które w dniu wejścia tego rozporządzenia w życie znajdują się już w garbarniach lub w pracowniach kuśnierskich, o ile te zapasy zostaną przerobione do dnia 31. marca 1917.

Dbstawa skórek.

§ 2.

Każdy posiadacz i przechowca zapasów skórek owczych, jagnięcych lub kozich ma począwszy od dnia 3. lutego 1917 dostawiać je co tygodnia (w sobotę), przestrzegając wymienionych w dalszym ciągu przepisów.

Jeżeli, przy ciągłym wpływie takich skór przeciętny wpływ tygodniowy, zaś w innych przypadkach ta ilość, jaka ma być oddawana, nie wynosi więcej niż 400 sztuk skórek owczych lub tyleż skórek jagnięcych lub kozich i heberlingów (t. j. skór z kóz podrośniętych), to skórki te należy oddawać z wolnej ręki co tygodnia uprawnionemu handlarzowi skórek albo dostawiać do „c. k. Wojkowego Zakładu skór we Wiedniu“ (Handelskai 300 dworzec kolejowy na Donaukai).

Posiadacze zapasów, których przeciętny tygodniowy wpływ jest większy, jakoteż wszyscy inni posiadacze i przechowcy zapasów skórek, przewyższających przytoczoną ilość, mają skórki i odcinki dostawiać wprost do Wojskowego Zakładu skór.

§ 3.

Skórki dostawiane do Wojskowego Zakładu skór, należy opakowywać oddzielnie według poszczególnych gatunków, wyliczonych w załączniku A, i zaopatrywać opakowanie ogólnymi znakami, przytoczonymi w załączniku.

Równocześnie z odesłaniem skórek do Wojskowego Zakładu skór ma dostawiający przesłać temu zakładowi:

1. spis przesyłanych towarów, w którym należy przytoczyć:

imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania posiadacza lub przechowcy, powiat i gminę, gdzie znajdowały się zapasy, miejsce nadania tudzież oddzielnie dla poszczególnych gatunków skórek, rodzaj opakowania, szczególne znaki firmowe na opakowaniu, ilość, bieżące numery i urzędownie potwierdzony ciężar poszczególnych pakunków;

2. duplikat listu przewozowego, zawierający urzędowe podanie wagi.

Zakaz strzyżenia nieżywych owiec.

§ 4.

Skórki ze zwierząt, które nie zostały już ostrzyżone przed zabiciem, należy dostawiać w stanie nieostrzyżonym. Strzyżenie nieżywych zwierząt jest prywatnym osobom zabronione.

Dostawianie odpadków konfekcyjnych.

§ 5.

Odpadki garbowanych skórek owczych, jagnięcych lub kozich, powstające przy konfekcji futer, i odpadki wełny mają przedsiębiorstwa konfekcyjne dostawiać co tygodnia (w sobotę) wprost do komisji odbioru wełny, istniejącej przy Wydziale wojennym dla przemysłu wełnianego w Wiedniu.

Równocześnie z odesłaniem odpadków ma dostawiający przesłać tej komisji:

1. spis przesyłanego towaru, w którym należy przytoczyć:

imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania dostawiającego, rodzaj opakowania, szczególne znaki firmowe na opakowaniu, ilość, bieżące numery i urzędownie potwierdzony ciężar poszczególnych pakunków,

2. duplikat listu przewozowego, zawierający urzędowe podanie wagi.

Wynagrodzenie.

§ 6.

Wynagrodzenie za dostawione skórki owcze, jagnięce i kozie ustanawia „komisja odbioru skórek,” ustanowiona w Wojskowym Zakładzie skór, przy uwzględnieniu przytoczonych w załączniku A cen najwyższych. Komisja ta składa się z trzech członków, z których po jednym wyznaczają Ministerstwa wojny, rolnictwa i handlu, oraz z dwóch znawców, mianowanych przez Ministerstwo rolnictwa i Ministerstwo handlu.

Wynagrodzenie za odpadki konfekcyjne ustanawia w drodze oszacowania komisja odbioru wełny.

Posiadaczowi zapasów zastrzega się dochodzenie swych praw według § 33. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236.

Poświadczenia przewozowe.

§ 7.

Poświadczenia przewozowe, przepisane rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 28. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 156, dla przewozu skórek owczych i jagnięcych, są potrzebne także dla przewozu skórek kozich. Poświadczenia te wydaje Wojskowy Zakład dla skór.

Takich samych poświadczeń przewozowych potrzeba dla przewozu odpadków konfekcyjnych garbowanych skórek owczych, jagnięcych i kozich. Te poświadczenia przewozowe wydaje Ministerstwo handlu.

Dla przesyłek zarządu wojskowego, tudzież dla przesyłek z zagranicy cłowej, z Węgier, z Bośni i Hercegowiny nie potrzeba poświadczeń przewozowych.

Kontrola.

§ 8.

Nad przestrzeganiem przepisów tego rozporządzenia czuwa Ministerstwo handlu przy pomocy inspektorów przemysłowych albo innych organów

oraz zarząd wojskowy. W tym celu można zwie-
dzać wyrobnie i inne zakłady i przeglądać księgi
handlowe.

Postanowienie karne.

§ 9.

Za każde działanie wbrew przepisom niniej-
szego rozporządzenia będą polityczne władze

pierwszej instancji karały aresztem do 6 miesięcy
lub grzywną do 5000 koron.

§ 10.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem
ogłoszenia.

Georgi wlr.

Truka wlr.

Forster wlr.

Urban wlr.

A. Ceny najwyższe

(przy wykupnie przez Wojskowy Zakład dla skór).

		Cena w koronach za kilogram			
		do 28. lutego 1917	od 1. do 31. marca 1917	od 1. do 30. kwietnia 1917	począwszy od 1. maja 1917
I. Skórki owcze.					
1. Skórki z wełną:					
a) skórki nadające się dla celów kuśnierskich (o wadze poszczególniej sztuki od 1·20 do 2 kg)		7·10	6·60	6·60	6·60
b) wszelkie inne skórki z wełną (nie wylęczając skórek z wełną z padłych zwierząt):					
z wełną przednią (merino) }		7·10	6·60	5·70	5·20
z wełną średnią (zygaya) }					
z wełną poślednią (kosmata)		6·60	6·20	5·20	4·70
2. Skórki strzyżone:					
skórki ze zwierząt strzyżonych przed zabiciem („kaflaki“)		7·10	6·60	6·60	6·60
skórki ze zwierząt strzyżonych po zabiciu („surówki“)		4·70	4·25	3·80	3·80
(Strzyżenie nieżywych zwierząt jest obecnie według § 4. rozporządzenia zabronione.)					
		Cena w koronach za sztukę			
		do 28. lutego 1917	od 1. do 31. marca 1917	począwszy od 1. kwie- tnia 1917	
do 25 kg ze zmarlic z młodych baranków }		0·80	0·80	0·80	
ponad 25 kg do 40 kg półjagniąt		2·85	2·85	2·85	
Skórki o wadze stu sztuk		Cena w koronach za kilogram			
		do 28. lutego 1917	od 1. do 31. marca 1917	począwszy od 1. kwie- tnia 1917	
ponad 40 kg do 80 kg } z jagniąt }		7·55	7·55	7·55	
ponad 80 kg do 120 kg } z jagniąt }		7·10	7·10	7·10	

III. Skórki kozie i heberlingi.

1. Tak zwane „otwarte“ skórki:

skórki z kozłów:

Cena w koronach za sztukę			
	do 28. lutego 1917	od 1. do 31. marca 1917	począwszy od 1. kwie- tnia 1917
o wadze stu sztuk ponad 150 kg	11·35	10·40	9·45
o wadze stu sztuk poniżej 150 kg	10·40	9·45	8·50

skórki z kóz:

o wadze stu sztuk ponad 115 kg	10·40	9·45	8·50
--	-------	------	------

heberlingi:

o wadze stu sztuk ponad 70 kg do 115 kg i o wadze przeciętnej w wysokości 90 kg	8·55	7·55	6·50
--	------	------	------

Cena w koronach za kilogram

	do 28. lutego 1917	od 1. do 31. marca 1917	począwszy od 1. kwie- tnia 1917
--	--------------------------	-------------------------------	---------------------------------------

2. Tak zwane skórki torbowe:

skórki z kozłów	5·70	5·20	5·20
skórki z kóz	6·15	5·70	5·20
heberlingi o wadze stu sztuk ponad 70 kg do 115 kg . .	8·30	7·10	6·15

IV. Postanowienia wspólne.

Wymienione ceny najwyższe mają zastosowanie tylko przy dostawie skórek zdrowych, wolnych od błędów, osuszonych na powietrzu (z suchymi uszami i suchym ogonem) bez rogów i nóg.

Przy świeżych skórkach obniża się ceny o 50%.

Przy skórkach odważonych przed nasoleniem obniża się ceny o 40%.

Przy gatunkach ostatnich obowiązują ceny najwyższe z następującymi potrąceniami procentowymi:

	Sekunda	Tertia
I. i II. skórki owcze, skórgi jagnięce i roczniaki	20%	40%
III. skórki kozie i heberlingi	30%	60%

Dla uznania towaru za sekunda lub tertia decydują zwyczaje handlowe z czasów przed wojną. Ceny najwyższe mieszczą w sobie kosztu zwyczajnego opakowania lub osznurowania oraz kosztu przesyłki do stacji załadowania.

Posiadaczom lub przechowcom zapasów, którzy mają je dostawiać wprost do Wojskowego Zakładu dla skór (§ 2., ustęp ostatni rozporządzenia), należy się za dostawione w ten sposób skórki dodek do ceny w wysokości 6%.

Dla zastosowania cen najwyższych, stopniowanych według czasu, jest decydującą chwila sprzedaży, a przy skórkach, dostawianych do Wojskowego Zakładu dla skór, chwila nadania listem poleconym tego spisu (§ 3., liczba 1, bez potwierdzenia ciężaru przez urząd kolejowy), którym donosi się Wojskowemu Zakładowi dla skór o odnośnej przesyłce skórek jako gotowej do wysłania. Jeżeli doniesienia takiego nie uskuteczono, to decydującą jest chwila nadania skórek dla wysłania do Wojskowego Zakładu dla skór.

B. Przepis o sortowaniu i oznaczaniu.

Skórki, przesyłane do Wojskowego Zakładu dla skór, należy pakować oddzielnie według następujących gatunków. Poszczególne gatunki należy oznaczać w sposób poniżej przepisany.

1. Skórki suche.

Sortowanie	Oznaczenie
Kuśnierskie skóry owcze	K S.
Kuśnierskie skóry jagnięce:	
ze zmarlic (z młodych baranków)	K. St.
skórki z półjagniąt	K. H.
skórki jagnięce 41/80 kg	K. L. L.
skórki jagnięce 81/120 kg	K. S. L.
skórki owcze i jagnięce, strzyżone przed zabiciem (kafłaki)	L. G.
skórki owcze i jagnięce, strzyżone po zabiciu (surówki)	B.
Skórki owcze z wełną:	
z wełną przednią (merino)	A C
z wełną średnią (zygaya)	D
z wełną poślednią (kosmata)	E
„Otwarte“ skóry kozie:	
skórki z kozłów	O. B.
skórki z kóz	O. G.
heberlingi	O. H.
Kozie skóry torbowe:	
skórki z kozłów	S. B.
skórki z kóz	S. G.
heberlingi	S. H.

Przed powyższymi oznaczeniami należy umieszczać znak jakości (I., II., III.). Ilość sztuk skórek, zapakowanych w balach, należy zaznaczyć na balach po prawej stronie w dole przed przyoczonem poprzednio oznaczeniem i odnośne cyfry należy podkreślić.

Oznaczenie i cyfry dotyczące ilości sztuk należy wypisać wyraźnym czytelnym pismem, czarnym atramentem do znaczenia i to literami i liczbami mniejszej na 20 cm dużymi.

Na przykład:

50 sztuk prima skórek owczych z wełną zygaya:

<p style="font-size: 1.2em; margin: 0;">L. J. & S. 15</p> <p style="font-size: 1.2em; margin: 10px 0 0 0;">I. D.</p> <p style="text-align: right; font-size: 1.2em; margin: 0;">50</p>
--

100 sztuk prima kuśnierskich skórek jagnięcych 41/80 kg:

H. S. 62
I. K. L. L.
<u>100</u>

100 sztuk sekunda surówek:

G. A. 58
II. B.
<u>100</u>

100 sztuk prima otwartych skórek z kóz:

J. B. 65
I. O. G.
<u>100</u>

II. Skórki solone.

Skórki solone należy pakować stroną mięsną na zewnątrz. Każdy pakunek należy zaopatrzyć drewnianą tabliczką i umieścić na niej trwałem i wyraźnem pismem znak firmy i numer bieżący.

30.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 26. stycznia 1917, w sprawie obrotu surowymi skórami świńskimi.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

Ściąganie skóry ze świń.

§ 1.

Gdzie w czasach pokoju było zwyczajem ściągać skórę z bitych świń należy w celu uzyskania materiału dla produkcji skóry garbowanej czynić to także nadal, z wyjątkiem tych przypadków, w których przesyła się zabite zwierzęta kolejną lub okrętem z miejsca zabicia do innego miejsca przeznaczenia.

Polityczna władza I. instancyi może zezwolić na wyjątki w razie istnienia ważnych powodów.

Obrót surowymi skórami świńskimi.

§ 2.

1. Dostarczać skór surowych świńskich wytwórcom skóry wyprawnej wolno jest odtąd tylko za pośrednictwem T. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych w Wiedniu. Również tylko za pośrednictwem tego towarzystwa wolno jest wytwórcom skóry wyprawnej pobierać wspomniane skóry. (Wyjątek pod punktem 4. i 5.).

2. Trudniący się wyrębem mięsa, rzeźnicy i wszyscy inni posiadacze zapasów skór świńskich, którzy nie oddawali ich dotychczas wytwórcom skóry wyprawnej ani zakupującym skórę dla wytwórców skóry wyprawnej, lecz oddawali je innym odbiorcom, mają skóry albo oddać co tygodnia temu, komu takich skór dostarczali na ostatku przed dniem 1. stycznia 1917, albo zaoferować skóry do zakupna Centrali dla skór surowych i wyprawnych.

3. Posiadacze skór, którzy swe zapasy dostarczali dotychczas wytwórcom skóry wyprawnej albo zakupującym skóry dla nich, mają oddać skóry, i to co tygodnia, jakiejś spółce dla spieniężania skór surowych, albo innemu handlarzowi, uprawnionemu do zakupna i sprzedaży takich skór sposobem zarobkowania, albo też ofiarować je do zakupna Centrali dla skór surowych i wyprawnych.

4. Posiadaczom świń, którzy biją świnie na użytek we własnym domu lub we własnym gospodarstwie, wolno jedną piątą uzyskanych przy tem skór, lecz conajmniej 5 sztuk w roku, zatrzymać na użytek we własnym domu lub własnym gospodarstwie lub oddać wytwórcom skóry wyprawnej za zapłatą do wygarbowania.

5. Wytwórcom skóry wyprawnej wolno przyjmować także skóry, pochodzące z rzezi z konieczności.

6. Wytwórcy skóry wyprawnej, którzy mają zamiar sprzedać swe zapasy surowych skór świńskich, mają ofiarować je do zakupna T. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych.

7. Przepisane w poprzednich postanowieniach oferty dla T. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych należy przysyłać temu towarzystwu co tygodnia w sobotę. Do ofert należy używać druków, wyłożonych w izbach handlowych i przemysłowych. Traktować oferty należy według przepisów rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 198.

8. O zapasach świńskich skór surowych i wyprawnych mają wytwórcy skóry wyprawnej i wszyscy inni posiadacze i przechowcy tych materiałów przedkładać co tygodnia (każdego wtorku według stanu z poprzedniej soboty) doniesienie o zapasach w dwu egzemplarzach do „Biura dla zgłaszania skóry wyprawnej w c. i k. Ministerstwie wojny“ przy użyciu druków urzędowych. Druki można otrzymać w biurze dla zgłaszania skóry.

Skóry, pochodzące z rzezi z konieczności, należy w doniesieniach, przedkładanych o zapasach przez wytwórców skóry garbowanej, wykazywać osobno przy dołączeniu urzędowych poświadczeń, tyczących się rzezi z konieczności.

Ci posiadacze zapasów, którzy oddają je bezpośrednio lub pośrednio T. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych albo oferują temu towarzystwu, są uwolnieni od przedkładania doniesień o zapasach.

9. Zresztą mają zastosowanie do obrotu skórami świńskimi wszystkie te postanowienia, jakie zostały wydane w sprawie obrotu skórami bydłecemi i końskimi (rozporządzenia ministeryalne z dnia 19. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 243, z dnia 4. września 1915, Dz. u. p. Nr. 259, z dnia 28. września 1915, Dz. u. p. Nr. 291, z dnia 23. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 194 i § 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. października 1916, Dz. u. p. Nr. 357).

W szczególności wolno odtąd publicznym przedsiębiorstwom przewozowym przyjmować do przewozu skóry świńskie, taksamo jak już dotychczas skóry bydłecze i końskie, skórki cielęce,

skórki pochodzące z cieląt odstawionych od matki, i bukaty, tylko na podstawie wystawionych w taki sam sposób przez Ministerstwo handlu poświadczeń przewozowych albo stałych pisemnych zezwoleń.

§ 3.

Za działania wbrew przepisom tego rozporządzenia będą karani politycznie władze pierwszej instancji aresztem do sześciu miesięcy albo grzywną do 5000 koron.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Clam-Martinic wlr.

Forster wlr.

Urban wlr.

Georgi wlr.

Trnka wlr.

Höfer wlr.

31.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 26. stycznia 1917,

w sprawie ustanowienia najwyższych cen dla skór świńskich.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Dla skór świńskich ustanawia się najwyższe ceny, przytoczone w dołączonym spisie.

§ 2.

Najwyższe ceny nie mają zastosowania do skór, sprowadzanych z zagranicy cłowej.

Związkom powszechnej użyteczności, zajmującym się skupywaniem skór na cele wojenne, może Ministerstwo handlu w porozumieniu z zarządem wojskowym zezwolić na sprzedawanie zakupionych przedmiotów z odpowiednim dodatkiem, jaki będzie do najwyższych cen ustanowiony.

§ 3.

Postanowienia tego rozporządzenia mają zastosowanie także do umów zawartych o dostawę o tyle, o ile ich w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia jeszcze nie wypełniono. W miejsce umówionych przytem wyższych cen obowiązują ustanowione w rozporządzeniu najwyższe ceny.

§ 4.

Sprzedawanie i zakupywanie skór świńskich po wyższej cenie, aniżeli po ustanowionej cenie najwyższej, jest zakazane. Kto działa wbrew temu zakazowi, pośredniczy w interesach, które mają być zawarte po wyższej cenie, lub w inny sposób przy ich zawarciu współdziała, lub kto dopuści się innego działania przeciw przepisom tego rozporządzenia, będzie karany przez władzę polityczną pierwszej instancji aresztem do sześciu miesięcy lub grzywną do 5000 koron. Usiłowania obejścia przepisów stanowią okoliczność obciążającą.

§ 5.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Clam-Martinic wlr.

Forster wlr.

Urban wlr.

Georgi wlr.

Trnka wlr.

Höfer wlr.

Spis najwyższych cen dla skór świńskich.

Ceny
w koronach
za kilogram

A. Skóry świńskie świeże, niesolone:

Podział na klasy:

a)	Skóry świńskie ze szczecią, niemieckie, bez wełny, długie conajmniej na 60 cm od nasady ogona do kręgu szyjnego, z krótką nogą, bez uszów i ogona, bez nacięć i dziur	K 2.50
	Te same skóry z nacięciami z 1—2 dziurami na 10 cm od brzegu, albo nieco rozłączające się	„ 2.20
	Skóry z odyńców, prima, bez dziur i nacięć	„ 1.—
	Skóry z prosiąt bez dziur i nacięć	„ 2.20
	Skóry z odyńców lub prosiąt, podziurawione lub ponacinane, są na <i>kg</i> o 30 halerzy tańsze.	
b)	Skóry świńskie z wełną (a to węgierskie i kroacko-slawońskie) z krótką nogą bez uszów i głowy i bez ogona, bez nacięć i dziur	„ 1.50
	Takie same skóry z nacięciami z 1—2 dziurami na 10 cm od brzegu, albo nieco rozłączające się	„ 1.—
	Skóry z odyńców prima, bez dziur i nacięć	„ 1.—
	Skóry z prosiąt bez dziur i nacięć	„ 1.—
	Skóry z odyńców lub prosiąt, podziurawione lub ponacinane, są na kilogramie o 30 halerzy tańsze.	

Ceny te rozumie się w koronach za kilogram wagi świeżych skór.

B. Ceny najwyższe za skóry wysuszone wynoszą 1.4-krotną kwotę poprzednich cen najwyższych, przypadających za świeże skóry świńskie.

C. Dodatki:

Należytość za sól w kwocie 5 halerzy od kilograma skóry.

D. Potrącenia:

Skóry bardzo uszkodzone lub mocno rozłączające się podlegają osobnemu oszacowaniu, tak samo jak towar uzyskany przez oprawców.

Postanowienia wspólne.

1. Ceny najwyższe będą płacone od miejsca składu i mieszczą w sobie koszty zwyczajnego opakowania (osznurowania).

2. W handlu pośrednim wolno żądać cen najwyższych, przytoczonych pod *a* i *b*, z dodatkiem w wysokości 4%, w czym mieszczą się koszty przesyłki sprzedanych skór do stacji załadowania.

3. Procenta, żądane w danym razie przy sprzedażach na raty, nie mogą przekraczać, licząc na rok, stopy procentowej w eskoncie wekslowym Banku austriacko-węgierskiego o więcej niż 2%.

4. Wymienione skóry wolno sprzedawać tylko na wagę.